

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220200261
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3220200261.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, XXX XX O. K. O., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 930,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 05.03.2020 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 930,02 eur, úrokov vo výške 27,48 % ročne zo sumy 772,58 eur od 16.09.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 895,02 eur od 16.09.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (ďalej aj len "Cetelem") so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, čím spoločnosť Cetelem zanikla a žalobca sa stal jej univerzálnym právnym nástupcom. Uviedol, že dňa 08.12.2014 uzavrela spoločnosť Cetelem ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Obsahom predmetnej zmluvy bol záväzok spoločnosti Cetelem poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,00 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou dohodnutých mesačných splátok. Uviedol, že žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.101,76 eur tak, že sumu 1.020,00 eur žalovaný čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a sumu 81,76 eur predstavujú poplatky, ktoré spoločnosť Cetelem účtovala žalovanému v súlade s predmetnou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný

spoločnosti Cetelem do dňa podania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 760,00 eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného spoločnosť Cetelem vyhlásila dňa 15.09.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 930,02 eur (suma 772,58 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, suma 109,94 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, suma 12,50 eur z titulu dlžného poistného z úveru, suma 35,00 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Ďalej uviedol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 772,58 eur od 16.09.2017 do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 895,02 eur od 16.09.2017 do zaplataenia.

3. Súd žalobu spolu s prílohami doručil žalovanému s tým, že mu umožnil vyjadriť sa k nej, označiť dôkazy, zároveň ho poučil o jeho procesných právach a povinnostiach. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 297 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „C.s.p.“), keď v posudzovanom prípade ide o spotrebiteľský spor, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,00 eur, pričom ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby a doložených listín, a to konkrétne: Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 08.12.2014, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 24.01.2020, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 29.09.2017 s doručenkou, výpis z obchodného registra žalobcu a právneho predchodcu žalobcu, ďalšieho obsahu spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Cetelem) a žalovaný dňa 08.12.2014 uzavreli zmluvu označenú v časti 2 ako „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému revolvingový spotrebiteľský úver do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok podľa predmetnej zmluvy a žalovaný sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti podľa predmetnej zmluvy (ďalej aj len "predmetná zmluva"). V bode 1 predmetnej zmluvy sú uvedené základné podmienky revolvingového úveru nasledovne: výška úverového rámca - 5.000,00 eur, aktuálna výška úverového rámca - 600,00 eur, výška mesačnej splátky - minimálne 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur, výška úrokovej sadzby - 28,68 % ročne fixná, RPMN - 46,36 %, splatnosť mesačnej splátky - 10. deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky - 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, poplatok za správu revolvingového úveru - podľa sadzobníka poplatkov, zvolený súbor poistenia - Základný súbor poistenia, poplatok za poistenie - 3,33 %. V tejto časti zmluvy sú konštatované aj dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania revolvingového úveru 600,00 eur, výška mesačnej splátky 58,10 eur s poplatkom za správu úveru 2,99 eur, splatenie revolvingového úveru v 12-tich rovnakých mesačných splátkach. Pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie podmienkou poskytnutia revolvingového úveru. Dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením revolvingového úveru a to aj pred poskytnutím revolvingového úveru. Celková čiastka k zaplataeniu bola uvedená vo výške 733,08 eur a priemerná hodnota RPMN 24,28 %.

7. Podľa bodu 2.1 predmetnej zmluvy bola predmetná zmluva uzatvorená na dobu neurčitú.

8. V zmysle bodu 3.1 veta prvá predmetnej zmluvy bol dlžník oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom

finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií.

9. V zmysle bodu 3.1 písm. a) Spoločných ustanovení ako následok toho, že klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas bola upravená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

10. Podľa potvrdenia zo dňa 24.01.2020 o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX žalovaný čerpal výbermi z bankomatu finančné prostriedky od právneho predchodcu žalobcu v celkovej výške 1.020,00 eur, a to výbermi zo dňa 07.08.2015 v sume 600,00 eur, dňa 24.08.2015 v sume 300,00 eur, dňa 17.11.2015 v sume 50,00 eur a dňa 15.12.2015 v sume 70,00 eur.

11. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný uhradil veriteľovi na základe predmetnej úverovej zmluvy celkovo sumu 760,00 eur.

12. V listine označenej ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX" zo dňa 29.09.2017, adresovanej žalovanému, žalobca uviedol, že nakoľko žalovaný úver nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy a ku dňu 15.09.2017 sa záväzok žalovaného stal splatný v celom rozsahu. Veriteľ zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 930,02 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 772,58 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 122,44 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35,00 eur.

13. Cetelem (spoločnosť CETELEM Slovensko a.s.) ku dňu 01.07.2016 zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia so žalobcom, ktorý sa stal jej právnym nástupcom, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa vložky 2435/B.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

27. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

34. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

36. Podľa § 156 Civilného sporového poriadku ("C.s.p.") konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

37. Súd následne na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná.

38. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definičné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Veriteľ vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola veriteľom pripravená vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

39. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

40. Na základe uvedeného súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predmetnej zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v predmetnej zmluve je v časti 2 bod 1.1 uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,00 eur a ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 600,00 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo nepochybne platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takéto typ

úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

41. V predmetnej zmluve absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V predmetnej zmluve je uvedené, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5,00 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, potom nieť dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky jasne a zrozumiteľne. Súd zastáva názor, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5,00 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur, takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, nejasné a neurčité. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal, keď navyše sú v predmetnej zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa neurčité a zložité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Bolo preto podľa názoru súdu neurčité a nepostačujúce, ak v predmetnej zmluve bola dojednaná „výška mesačnej splátky: min. 5,00 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok sumy 300,00 eur“, čo nezodpovedá podmienkam § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podmienky určitosť tejto časti právneho úkonu museli byť podľa názoru súdu splnené už pri jeho uzatváraní. Pri použití uvedeného spojenia v predmetnej zmluve nebolo možné nepochybne ustáľiť výšku mesačných úverových splátok, čo je pre dlžníka podstatný údaj v procese jeho rozhodovania o uzavretí úverovej zmluvy. Súd ďalej zistil, že v predmetnej zmluve nie je uvedený konkrétny termín konečnej splatnosť spotrebiteľského úveru tak, ako to predpokladá a vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétnu výšku splátky a konkrétny počet splátok veriteľ uviedol len pre účely výpočtu indikatívneho výpočtu RPMN, pričom vychádzal z výšky úverového rámca 600,00 eur, čo však vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej zmluve je uvedená aj výška úverového rámca 5.000,00 eur možno považovať za zavádzajúce a zmätočné. Žalovaný v danom prípade čerpal pritom sumu 1.020,00 eur.

42. Pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g/, k/ a f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné poskytnutý revolvingový úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení. Vzhľadom na uvedené žalobca nemá právo na zaplataenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia, resp. úhrad zo strany žalovaného.

43. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05.12.2018) je aj ex offo povinný posudzovať premlčanie práva žalobcu bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával. Ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením k ostatným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčanie, čo znamená, že sa použije prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľského vzťahu. Vymáhaním premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Podstatou premlčania je to, že ak sa právo v zákonom stanovenej dobe neuplatní na súde, nemôže už byť veriteľovi po jej uplynutí priznané. V dôsledku premlčania právo nezaniká, trvá ďalej, ale do značnej miery sa oslabuje zmenšením možnosti jeho úspešného uplatnenia.

44. Charakter spotrebiteľskej zmluvy má aj zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, preto i na takúto zmluvu dopadá právna úprava spotrebiteľských zmlúv, i keď ide v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ide o tzv. absolútny obchodný vzťah s kogentnou úpravou obsiahnutou v Obchodnom zákonníku. Pokiaľ však zmluva o úvere je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je to v danej veci, na posúdenie

premlčania je potrebné podľa názoru súdu použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je to v prospech spotrebiteľa, premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je kratšia ako podľa Obchodného zákonníka. Premlčanie ako také má stimulovať veriteľa k včasnému uplatneniu práva a inštitút premlčania plní funkciu posilnenia právnej istoty účastníkov právnych vzťahov a zabraňuje, aby dlžník nebol ohľadne svojich povinností vystavený po časovo neobmedzenú dobu donucujúcemu zákroku veriteľa spočívajúcemu v uplatnení práva na súde. Súdu sú z vlastnej rozhodovacej činnosti známe praktiky veriteľov, ktorí zámerne udržiavajú úverový vzťah i za stavu, že dlžník je insolventný, dlhodobo si neplní svoje zmluvné záväzky, veriteľ naďalej uplatňuje rôzne sankcie, upomienky, poplatky za správu úveru, čím neprimerane a výlučne vo svoj prospech navyšuje príslušenstvo pohľadávky. K otázke aplikácie Občianskeho zákonníka na úverový vzťah zaujal stanovisko aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013 uviedol, že z rozsudku okresného a odvolacieho súdu vyplýva záver, že právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, pretože stanovuje kratšiu premlčaciu lehotu oproti právnej úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy sú typické občianskoprávne vzťahy. Predmetná vec je však i spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou, ide o vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Je len v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Ústavný súd pritom konštatoval, že takýto výklad nie je v rozpore s ústavnými právami sťažovateľa. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premlčanie práva žalobcu v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

45. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (*actio nata*). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve.

46. Podstatnou časťou zmluvy o úvere je záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Lehota, v ktorej tak má dlžník urobiť, je vecou zmluvných strán a spravidla je dohodnutá v zmluve, nie je však podstatnou časťou úverovej zmluvy. V danom prípade vzhľadom na absenciu konkrétne, zrozumiteľne a určito dohodnutej výšky splátky, konečnej splatnosti úveru a konkrétneho počtu splátok, súd posúdil dohodu zmluvných strán o postupnom splácaní úveru v splátkach v predmetnej zmluve za neurčitú a nezrozumiteľnú, a preto neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon (§ 504 Obchodného zákonníka, prípadne § 563 Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie) ustanovuje lehotu splatnosti úveru podporne pre prípad, keď strany v zmluve o úvere nedohodnú lehotu splatnosti, resp. ak je takáto dohoda neplatná.

47. Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016, v ktorom najvyšší súd uviedol, že už v judikáte R 28/1984 bol prijatý záver, podľa ktorého „ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu“. Na tomto závere sa ustálila aj neskoršia súdna prax (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 25/2003, ktoré bolo neskôr publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 91/2004) zotrvávajúca na tom, že ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Dlžník je v takom prípade povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie. Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol. Na rovnakom právnom názore spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho (okrem sp. zn. 1 Cdo 25/2003 viď sp. zn. 1 Cdo 148/2004 a sp. zn. 4 Cdo 66/2006), ale tiež krajských súdov Slovenskej republiky (viď napríklad sp. zn. 5 Co 3/2015 Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19 Co 133/2012 Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16 Co 667/2013 Krajského súdu v Banskej Bystrici a sp. zn. 10 Co 174/2013 Krajského súdu v Žiline).

48. S poukazom na vyššie uvedené a ustálenú súdnu prax súd konštatuje, že trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala v danom prípade plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu, teda u každého čerpania finančných prostriedkov samostatne dňom nasledujúcim po uskutočnení konkrétneho čerpania finančných prostriedkov žalovaným. Výzva veriteľa žalovanému na plnenie zo dňa 29.09.2017 nemala vzhľadom na vyššie uvedené právne závery vplyv na posudzovanie plynutia premlčacej doby. Žalovaný v posudzovanom prípade od právneho predchodcu čerpal finančné prostriedky v období od 07.08.2015 do 15.12.2015. Pokiaľ ide o posledné čerpanie, trojročná premlčacia doba uplynula dňa 17.12.2018, keď deň 15.12.2018 pripadol na sobotu a koniec premlčacej doby v takomto prípade bolo potrebné posunúť na najbližší nasledujúci pracovný deň. U skôr čerpaných finančných prostriedkov uplynula premlčacia doba ešte skôr. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie dlžnej sumy z predmetnej zmluvy voči žalovanému uplatnil až žalobou podanou na tunajšom súde dňa 05.03.2020, je uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný. Právo žalobcu na vrátenie poskytnutých nesplatených finančných prostriedkov je v danom prípade v celom rozsahu premlčané. Súd preto žalobcovi uplatnený nárok na zaplatenie istiny a nárok na zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, nepriznal.

49. Vzhľadom na uvedený záver o premlčaní práva žalobcu, súd nepriznal žalobcovi ani nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35,00 eur. Súd k tomu navyše konštatuje, že žalobca tieto náklady v konaní nijakým spôsobom nešpecifikoval a navyše ich žiadnym spôsobom nepreukázal.

50. Zhrnúc uvedené súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

51. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaný voči žalobcovi, ale pretože si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil a žalovanému preukázateľne ani žiadne trovy zo spisu nevyplynuli, súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním

sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.